

El naufragi de L'illa dels Coloms.

En les costes mediterrànies del sud-est peninsular, entre el port de Cartagena i cap Tinyós, s'estén una xicoteta franja costanera que constituïx una excepcional reserva del Patrimoni Cultural i Natural d'Espanya. Allí es troba l'illa dels Coloms.

En els anys 2007 i 2008, el Museu Nacional d'Arqueologia Subaquàtica realitza, entre les puntes de l'avantport cartagenero, una prospecció arqueològica sistemàtica amb mitjans electrònics.

Durant la campanya es detecten desenes de naufragis, barcos afonats des de l'època romana fins als nostres dies.

Per a comprovar les dades del sonar, s'envia un robot submarí controlat des de l'embarcació, que permet documentar les característiques de les restes i el seu estat de conservació.

Les imatges del fons marí es transmeten a la cabina de comandament, on se situa l'operador del robot i els arqueòlegs que dirigeixen l'operació.

Davall les aigües pròximes a l'Algameca Gran, vigilades encara per les bateries de defensa portuària de la Parajola, Roldán i La Podadora, es troben hui antics rastres que evidencien la presència de l'home en el mar.

Ara constituïxen un focus de peixos, que troben refugi rere baús i quadernes.

Un barco de pesca que una vegada va pescar en estes mateixes aigües, colonitzat per la vegetació submarina, es convertix així en domicili de sargs, castanyoles i congros.

El robot documenta un pesquer de casc de fusta, dels molts que van solcar les costes cartageneras. Possiblement va ser afonat de forma intencionada per a crear un escull artificial, un germen de vida sobre uns fons devastats per l'arrossegament durant decennis. Hui ha donat els seus fruits.

El treball del robot dóna pas al dels arqueòlegs del Museu, que se submergixen per a efectuar una inspecció més detallada.

Ajudats per cambres de fotos, registren detalls del barco, de la seua coberta, encara quasi completa; de les seues bordes, ja perdudes les traques; i de les seues quadernes, que aguaiten ara com un tòrax descarnat.

Una vegada que s'han comprovat i resgistrado el seu estat i les seues circumstàncies, el barco ja ha passat a formar part del mar. Al mateix temps, constituïx part de la nostra memòria, del nostre patrimoni cultural, i, en suma, de l'eterna ruta que, una vegada, va emprendre un home la primera vegada que, allà en la Prehistòria, es va endinsar amb la seua precària embarcació sobre unes aigües desconegudes.